

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Quomodo in omnibus redurrendum sit ad Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. III.

*Quomodo in omnibus recurrendum sit
ad Deum.*

HÆ sunt, quantum nobis hic assequi licet rationes fundamentales, stupendæ illius, quæ inter homines cernitur, diversitatis; nimirum cur alij divites sint, alij pauperes, ille stivam teneat, iste sceptram, alter habeat tale talentum naturæ & gratiæ, alter aliud, quidam pedes sint Reip & manus & brachia ad obtemperandum, quidam lingua, oculi, & caput ad imperandum cum imperio & gubernatione multitudinis. Quot sunt diversæ functiones, tot semitæ sunt & ingressus ad Coelum. Ibi tamē supponendum, quod prius quisquàm hanc aut illam viam ingrederetur, Deum super eâ consuluerit, num probaret desiderium suum, num ipsius esset conforme Providentiæ. Nam si fortè fortuito quidquam cæpit aut incitatus avaritiâ, aut invidiâ aliove affectu inordinato auspice, non est putandum hoc hominè à Deo inditum, sed à propria concupiscentiâ & dæmonis suggestionibus inspiratum, qui proponit quibusdam speciosa munia ut his velut eacâ, illos irretiat, irritos perdat, aut varijs mentis perturbationibus exagitet atque divexet.

D 5

Hinc

Hinc tot existunt, quas quotidie videmus familijs, molestiæ, tot contentiones & tot lites, desperationes, ruina multorum, foro cedunt cum iacturâ bonorum temporum & æternorum, quia manus Domini est cum illis, nec digitus Dei in negotiis eorum. Cæci sunt & cæcorum ductum sequuntur suavem Providentiæ Conditoris. Inpositionem respicientes, suis indulgent deprecationibus, obsequuntur desideriis & indolentis parent passionibus, quas totidem postmodum furias & carnifices patiuntur. Inimici sui capitalis Satanæ inspirationibus qui omnem eos perdendi occasionem intenter obsequuntur.

Ipsi regnaverunt, dicit Dominus per Prophetam Ose 8. & non ex me, Principes extiterunt, & non cognovi. Propterea, adjungit, & tuus est furor meus in eos. Et verò quis potest cohibere iram, contra genus hominum tantum sacrilegum & stolidum, qui plus ambicionis suæ tribuunt quàm Deo, qui consulunt ceteros alios, illo præterito qui solus novit salutare consilium dare. His alibi minatur. Jeremias 30. Va filii desertores, ut caperetis consilium & non ex me, & ordiremini telam, & non per scripturam meam; at quo tandem successu? Omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse non potuerunt.

Non tamen diffiteor nunnquam ex sententiâ succedere quibusdam negotia aut officia quæ susceperant, nec incitati nec vocati à Deo; nimirum tanta Dei Domini nostri bonitas est, ut non statim deserat deserentes se, sed potius revocet illos in viam, mediis etiam efficacibus retrahat ad se. Idcirco rigorem jungit suavitati, illecebras terroribus, minas promissis, assiduis urget inspirationibus ut redeant, nihil denique intentatum relinquit, atque eodem quo revertuntur, momento in pristinam illos gratiam recipit oblivione æternâ sepeliens quidquid ab illis antea perperam actum. Sed & arbitrò rarò admodum fieri ut, qui aliquam vitæ conditionem inierunt non requisito Dei consilio & voluntate, sibi divinam ejus amicitiam tam facile concilient, beneficentiamque ita experiantur in suis rebus, sicut fuissent experti, si, quod de illis benevolè cogitaverat, ipsi fuissent rectè executi.

Quapropter plurimum refert priusquam aliquid aggrediamur, recurrere ad Deum cum insigni pietate ac filiali fiduciâ erga bonitatem ejus plusquam paternam, submississimè postulantes perfectè cognoscere sanctissimam ejus voluntatem cum firmo animi decreto velle nos ejus suavissimæ providen-

tiae ordinem in omnibus fidelissimè sequi.
Postquam enim hac ratione, quod in nobis
fuit, præstiterimus, quemcumque demeritis
res suscepta exitum habuerit, & facilius nos
satisfacere & certius persuadere poterimus.
Deum sic voluisse ad majus emolumentum
nostrum, tametsi motiva & rationes, cur
voluerit, ignoremus.

§. IV.

Exemplum Iosephi Patriarchæ.

Hujus rei illustre exemplum præbuit
his integerrimus adolescens Ioseph
cum mandato Gen. 37. patris sui Jacob præcipit
tissimè obediret per summam fratrum
rum invidiam primùm coniectus est in ve
rem cisternam deinde venditus Ismaelitis
quibus ductus est in Ægyptum. Sed his ini
riis non magis est fractus adolescentis
mus, quam deinceps cum Putiphari Domini
suo fidelissimè serviens, ab eodem injustissi
mè traditus est in carcerem, in quo tamen
plures annos detentus, ut erat innocentissi
mus, ita sibi semper simillimus perstitit, &
mirum nihil unquam aggressus quod non
prius Deo ardentissimis precibus commenda
dasset, certus quidquid sibi accideret, fore ab
quando ad majus bonum suum: unde fit
pe